

stąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowej Konwencji Telegraficznej, podpisanej w Petersburgu 22 lipca 1875 r. i do Regulaminu służby międzynarodowej i taryfy, ustalonych przez międzynarodową konferencję telegraficzną w Lizbonie 11 czerwca 1908 r. (Art. XXVII § 5) i na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Ust. R. P. № 44 poz. 310), zarządzam co następuje:

§ 1. Uchylając rozporządzenie z dnia 24 lutego 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 31 poz. 184) ustanawiam, z powodu zmiany stosunku waluty krajowej do franka w złocie, dla obliczenia opłat za telegramy zagraniczne, następujący stosunek: jeden frank w złocie = 300 marek polskim.

§ 2. Nowy ten kurs przeliczenia wchodzi w życie dnia 15 lipca i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Poczty i Telegrafów:

w. z. *Dobrowolski*

460.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 8 lipca 1921 r.

o zmianie ogólnego rozporządzenia b. pruskiego Ministra Sprawiedliwości z d. 5 lutego 1914 r. w przedmiocie wykonania ustawy depozytowej z d. 21 kwietnia 1913 r. (Dz. Urzęd. pr. Min. Spraw. str. 115).

Na mocy art 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany ustawy depozytowej z d. 21 kwietnia 1913 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 57 poz. 358) zarządzam co następuje:

§ 1. Ogólne rozporządzenie pruskiego Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 lutego 1914 r. o wykonaniu ustawy depozytowej (z d. 21 kwietnia 1913 r. (Dz. Min. Spr. str. 115) — zmieniam odnośnie do sum depozytowych oznaczonych w art. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r., w przedmiocie zmiany ustawy depozytowej z dnia 21 kwietnia 1913 r. (Dz. Ustaw Rz. P. № 57 poz. 358) w sposób następujący:

- 1) § 1 wzmiankowanego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:
„Zakłady, przeznaczone na podstawie art. 85 ustawy wykonawczej do kodeksu cywilnego, w brzmieniu ustawy z d. 2 marca 1918 r. (Zbiór ustaw str. 17), jako urzędy depozytowe, są w byłej dzielnicy pruskiej urzędami depozytowymi dla deponowania papierów wartościowych w wypadkach przewidzianych w §§ 1082, 1392, 1667, 1814, 1818 i 2116 niemieckiego kodeksu cywilnego (§ 44 ustawy depozytowej). Opiekunowie i inni interesowani mogą w oznaczonych wypadkach składać papiery wartościowe również i w tych zakładach.
Do tych depozytów nie należy stosować przepisów wykonawczych”.
- 2) § 3 ustęp 4 otrzymuje brzmienie następujące:
„4. W sądach powiatowych, przy których ustanowiono prezesa, wstępuje w miejsce prezesa Sądu Okręgowego, prezes Sądu Powiatowego”.
- 3) W § 4 ustępie I należy zamiast wyrazy:
„die Seehandlung (Preussische Staatsbank)” zastąpić wyrazami:
„Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa”.

- 4) Nagłówek rozdziału IV, otrzymuje brzmienie:
„IV. Wywołanie”.
- 5) § 24 skreśla się.
- 6) § 25 otrzymuje brzmienie następujące:
„Jeżeli następuje dalsze złożenie do istniejącej już masy, należy je, w wypadkach przewidzianych w § 34 ustawy depozytowej, uważać za wnioski na dalsze przechowanie. Tem samym, w razie wątpliwości, wykazaniem będzie, że istnieje w dalszym ciągu powód zdeponowania co do całej masy depozytowej. Jeżeli Kasa depozytowa przyjmująca na przychód dla jakiejś masy kupony zrealizowane przez siebie lub przez inne kasy zarządu sprawiedliwości, to przez to nie przedłuża się czasokresu miarodajnego dla dopuszczalności wywołania”.
- 7) § 26 skreśla się.
- 8) W § 28 ustępie 2 zastępuje się:
w zdaniu 1 wyrazy:
„zapasu w kapitale i należitości w odsetkach” wyrazem „zapasu”;
w zdaniu 2 wyrazy:
„z zapasu w kapitale i z należitości w odsetkach” wyrazami „z zapasu”,
a w zdaniu 3 skreśla się wyrazy:
„i odsetek nie należy obliczać”.
- 9) W § 37 ustępie 1 zdanie 1 skreśla się wyrazy:
„i wypłaty odsetek od złożonej gotówki”.
- 10) W § 37 ustępie 4 zastępuje się wyrazy:
„der Seehandlung (Preussischen Staatsbank)” wyrazami: „Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej”.
- 11) W § 41 ustępie 2 zdaniu 2 zastępuje się wyraz:
„marca” wyrazem „grudnia”.
- 12) § 44 otrzymuje brzmienie następujące:
„Z końcem każdego roku budżetowego zamyka się każdą masę; wykazany w ten sposób zapas ustala się wedle stanu z dnia 1 stycznia na nowy rok budżetowy: (przedziałka 3 księgi depozytowej A)”.
- 13) § 45 otrzymuje brzmienie następujące:
„Zapasy, wykazane w księdze depozytowej, po zamknięciu mas, należy zestawić w przygotowanym na czas spisie, przepisany sądową instrukcją rachunkową. Spisy, które winny być sprawdzone i potwierdzone przez urzędnika sekretariatu sądowego lub urzędnika kasowego, odsyła się z ostatnim wykazem sum przekazanych do Głównej Kasy Sądowej. W danym razie o ile nie pozostało zapasów, winny Kasy Sądowe również przesłać doniesienia.
- 14) W § 48 ustępie 2 zastępuje się wyrazy:
„der Seehandlung” wyrazami „Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej”.
- 15) § 49 ustęp 1 zdanie 1 otrzymuje brzmienie następujące:
„I. Czynności, wymienione w § 48, należy załatwiać za pośrednictwem Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, zakładów przeznaczonych na podstawie artykułu 85 ustawy wykonawczej do niemieckiego kodeksu cywilnego, jako urzędy depozytowe, lub za pośrednictwem publicznych kas oszczędności, o ile się te zajmują tego rodzaju czynnościami”.
- 16) W § 53 ustępie 1 zastępuje się wyraz:
„marca” wyrazem: „grudnia” a wyraz „kwietnia” wyrazem:
„stycznia”.
- 17) § 55 skreśla się.
- 18) W § 56 ustępie 2 skreśla się ostatnie zdanie.

19) W księdze depozytowej A (wzór 4) znosi się przedziałki 4, 5, 6, 7, 12, 13, 14; przedziałki 8, 9, 10, 11, 15 otrzymują porządkowe numera przedziałek 4, 5, 6, 7, 8. Przedziałka 7 (pierwotnie 11) otrzymuje nagłówek „Wyplacona kwota”.

Istniejące jeszcze księgi depozytowe A i istniejące do tego formularze należy zużyć, zmieniawszy je odpowiednio.

20) We wzorze 7 (Wykaz wydatków złożonych sum) znosi się przedziałkę 7. Przedziałka 8 otrzymuje № 7. Istniejące formularze należy zmienić odpowiednio.

§ 2. Odnośnie do sum, zdeponowanych przed 1 października 1919 r. obowiązują dotychczasowe przepisy wykonawcze z [dnia 5 lutego 1914 r. (Dz. Min. Spraw. str. 115).

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Dr. J. Trzeciński

461.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 17 lipca 1921 roku

o dalszem podwyższeniu kosztów sądowych i opłat notariuszów, adwokatów i komorników sądowych w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 21 stycznia 1921 r. o podwyższeniu kosztów sądowych i opłat notariuszów, adwokatów, komorników sądowych w byłej dzielnicy pruskiej (Dz. Ust. № 13 poz. 73) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłaty, przewidziane:

- w §§ 33, 57 i 123 pruskiej ustawy o kosztach sądowych;
- w §§ 4 i 5 pruskiej ustawy o opłatach notariuszów, oraz wszystkie osobne opłaty przewidziane w ustawach powyższych wraz z ich najniższymi i najwyższymi stawkami, podwyższa się o dalsze dwadzieścia dziesiątych.

§ 2. Opłaty, przewidziane:

- w § 8 niemieckiej ustawy o kosztach sądowych;
- w § 9 „ „ „ o opłatach adwokatów;
- w artykule 3 ustawy zawierającej przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych, oraz wszystkie osobne opłaty przewidziane w ustawach powyższych wraz z ich najniższymi i najwyższymi stawkami, tudzież opłaty przewidziane w §§ 2, 6 do 10 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych podwyższa się o dalsze dziesięć dziesiątych.

§ 3. Opłaty, przewidziane w § 4 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych podwyższa się w ten sposób, że zawartą tamże tabelę opłat zastępuje się tabelą następującą:

od kwoty do 100 marek	10	od sta
od części kwoty przekraczającej sumę 100 mk. do 300 mk.	6	„ „
„ „ „ „ 300 „ „ 1000	4	„ „
„ „ „ „ 1000 „ „ 5000	2	„ „
„ „ „ „ 5000 „ „	1	„ „